

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **D. L.**, zastoupena Mgr. Zuzanou Kratěnovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 572/63, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2020, č. j. OAM-654/ZA-ZA05-K02-PD-2-2014-2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2020, č. j. 1 Az 17/2020-11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a její posouzení městským soudem

[1] Žalobkyně se u městského soudu domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný žalobkyni neprodloužil doplňkovou ochranu podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Městský soud konstatoval, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 27. 2. 2020, správní žalobu proti tomuto rozhodnutí bylo možno podat v patnáctidenní lhůtě, tj. nejpozději dne 13. 3. 2020 (§ 32 odst. 1 zákona o azylu). Žaloba žalobkyně neobsahovala projednatelné žalobní body. Žalobkyně žalobu podala dne 11. 3. 2020 a do konce lhůty jí proto zbývaly 2 dny. Městský soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, uvedl, že pro posouzení možnosti doplnění žaloby – zbývá-li jen několik málo dnů do konce lhůty pro podání žaloby – je klíčové, zda soud může žalobci nebo jeho zástupci doručit výzvu rychle, typicky disponují-li tyto osoby datovou schránkou nebo má soud povinnost doručit na elektronickou adresu, kterou adresát sdělil soudu. Naproti tomu, bylo-li by třeba žalobci nebo jeho zástupci doručovat výzvu poštou, nemá soud povinnost vyzvat jej k doplnění žalobních bodů, byť ještě k doplnění žaloby zbývá několik málo dnů; takováto výzva by zpravidla nemohla být poštou žalobci doručena včas, aby jí žalobce stihl vyhovět. Z tohoto důvodu městský soud nevyzýval žalobkyni k doplnění žaloby. Jelikož žalobkyně

neuplatnila alespoň jeden žalobní bod tak, aby její žaloba byla projednatelná, žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Kasační stížnost a její posouzení Nejvyšším správním soudem

[3] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Uvedla, že postup městského soudu, v důsledku něhož nebyla vyzvána k opravě či doplnění svého podání, je příliš formalistický, a to zejména s ohledem na skutečnost, že stěžovatelka je cizí státní příslušnicí a není obeznámena s platnou právní úpravou na území ČR. Stěžovatelka byla znevýhodněna a v konečném důsledku nemohla uplatňovat všechna svá práva zaručená českým právním řádem.

[4] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou včasnosti podané kasační stížnosti.

[5] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost *podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běžjí tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. V projednávané věci opravné usnesení vydáno nebylo. Lhůta určená ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. podle týdnů končí *uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty*.

[6] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti uvedla, že usnesení městského soudu jí bylo doručeno dne 6. 6. 2020. Kasační stížnost stěžovatelka podala dne 18. 6. 2020. Na základě tohoto tvrzeného dne doručení usnesení městského soudu by proto kasační stížnost byla uplatněna v zákonné dvoutýdenní lhůtě. Nejvyšší správní soud tuto skutečnost ověřil spisem městského soudu, v němž je však na č. l. 11 založena doručka, ze které vyplývá, že usnesení městského soudu bylo stěžovatelce doručeno do vlastních rukou dne 19. 5. 2020. Tato skutečnost byla na doručence dne 19. 5. 2020 stvrzena podpisem stěžovatelky. Právní moc usnesení byla městským soudem na originálu rozhodnutí rovněž vyznačena ke dni 19. 5. 2020.

[7] Přípisem ze dne 7. 7. 2020 předseda senátu stěžovatelce sdělil, že na základě obsahu spisu městského soudu má Nejvyšší správní soud za to, že dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula dne 2. 6. 2020. Kasační stížnost byla podána dne 18. 6. 2020. S ohledem na tvrzení stěžovatelky však předseda senátu stěžovatelku současně vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto vyrozumění doložila své tvrzení týkající se doručení usnesení městského soudu dne 6. 6. 2020, v opačném případě Nejvyšší správní soud rozhodne na základě shora popsanych skutečností vyplývajících z obsahu spisu městského soudu.

[8] Stěžovatelka prostřednictvím své zástupkyně dne 21. 7. 2020, tj. poslední den soudem stanovené dvoutýdenní lhůty, požádala o prodloužení lhůty k předložení potvrzení o doručení usnesení městského soudu o 10 dní z důvodu čerpání dovolené zástupkyně stěžovatelky. Nejvyšší správní soud této žádosti vyhověl a přípisem ze dne 27. 7. 2020 stěžovatelku vyzval, aby tvrzené skutečnosti doložila ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto vyrozumění. Tento přípis byl zástupkyni stěžovatelky doručen téhož dne, tj. 27. 7. 2020. Stěžovatelka měla tedy na doložení svého tvrzení celkem dalších 13 dnů. Stěžovatelka však tvrzené skutečnosti v této prodloužené lhůtě ani do data vydání tohoto rozhodnutí soudu nedoložila. Nejvyšší správní soud tedy otázku včasnosti kasační stížnosti posoudil na základě skutečností vyplývajících ze spisu městského soudu.

[9] Usnesení městského soudu bylo stěžovatelce doručeno v úterý 19. 5. 2020 (datum určující počátek lhůty), dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti proto uplynula v úterý 2. 6. 2020. Stěžovatelčina kasační stížnost byla doručena do datové schránky Nejvyššího správního soudu dne 18. 6. 2020, kasační stížnost byla proto podána opožděně.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu